

CHƯƠNG 32

ÔNG GIA-CÓP CHUẨN BỊ GẶP ÔNG Ê-XAU

¹Sáng hôm sau, ông Laban dậy sớm, hôn các con gái và các cháu ông, chúc phúc cho chúng, rồi lên đường về nhà.

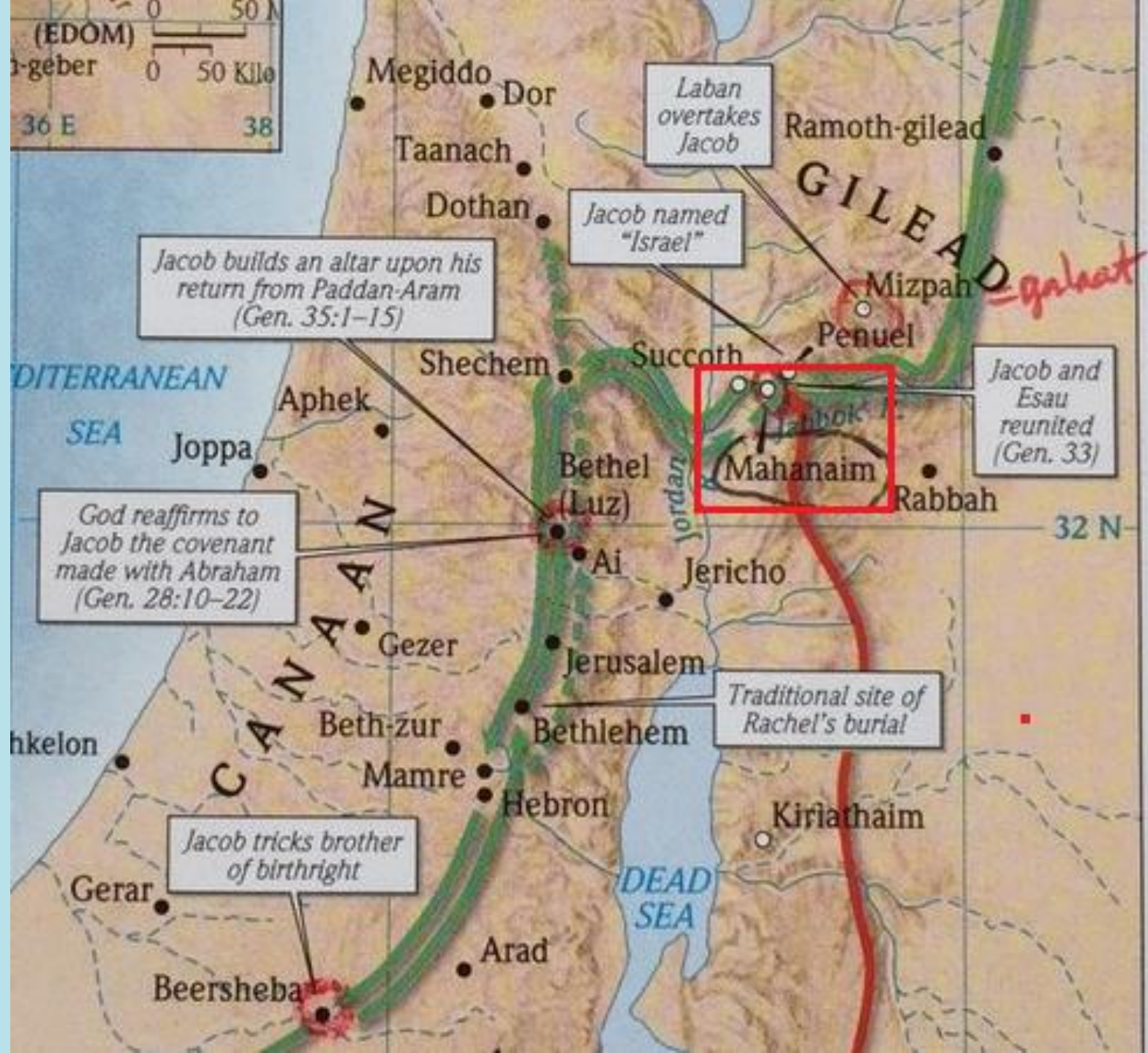

➤ Sau khi chia tay ông La-ban, Gia-cóp đóng trại tại

Mahanaim =

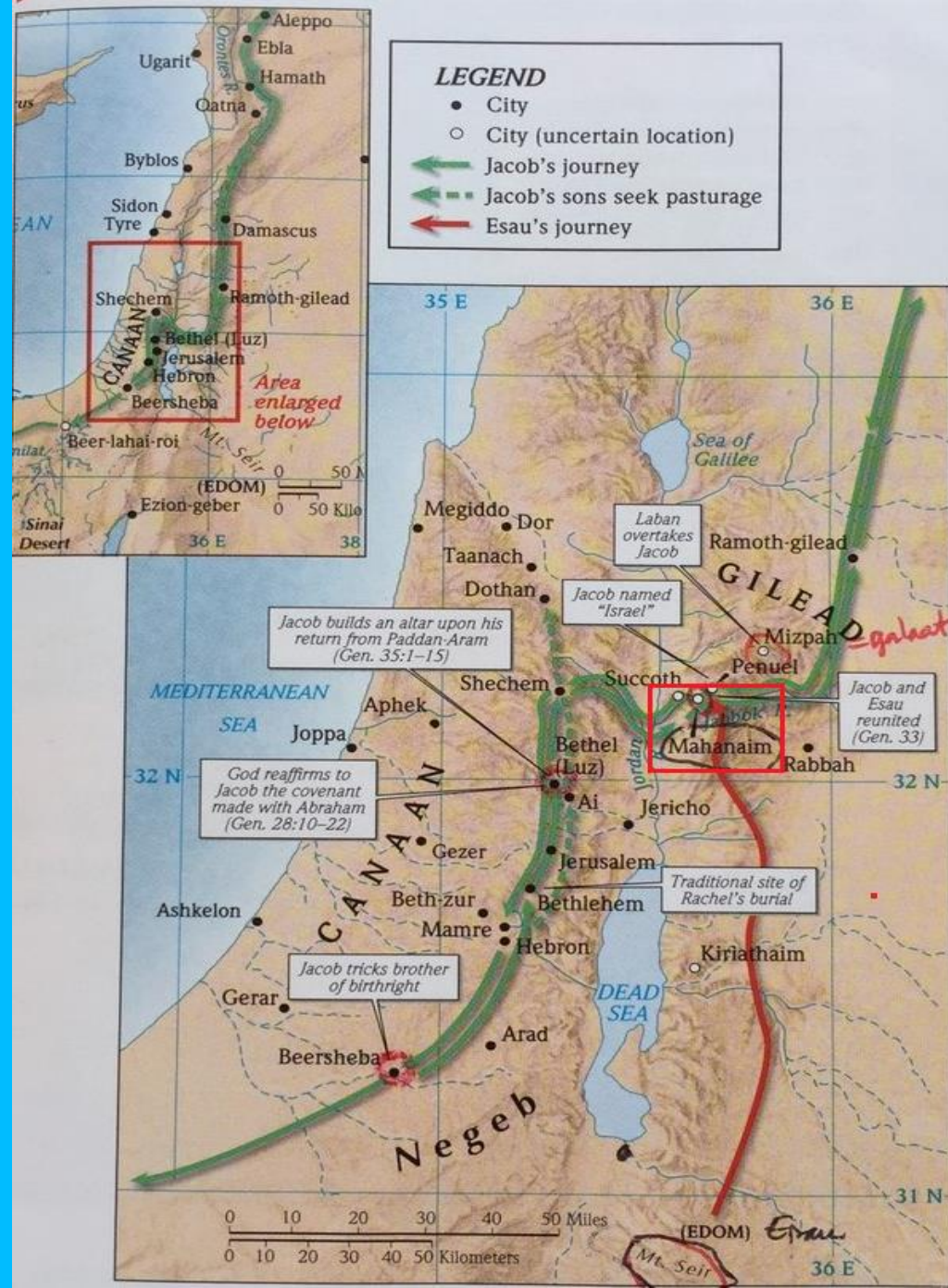
Ma-kha-na-gim.

(Bản Đồ 30/111)

² Ông Gia-cóp đang đi đường thì có những sứ thần của Thiên Chúa gặp ông. ³ Vừa thấy các sứ thần, ông Gia-cóp nói: “Đây là trại của Thiên Chúa”, và ông đặt tên cho nơi ấy là *Ma-kha-na-gim*.

30 TRAVELS OF JACOB

1/. Ông Gia-cóp chuẩn bị gặp ông Ê-xau (St 32,4-22).

⁴Ông Gia-cóp sai sứ giả đi trước ông đến với ông Ê-xau tại đất Xê-ia, trong lãnh thổ Ê-đôm.

⁵ Ông ra lệnh cho họ rằng: “Các anh sẽ nói với ông Ê-xau, chủ tôi, thế này: ‘Tôi tớ ngài là ông Gia-cóp nói như sau: Tôi đã trú ngụ tại nhà ông Laban và đã ở lại mãi đến bây giờ. ⁶ Tôi có bò lừa, chiên dê, tôi trai tớ gái, và tôi sai người báo tin cho ngài để được đẹp lòng ngài.’” ⁷ Sứ giả trở về với ông Gia-cóp và nói: “Chúng tôi đã đến với ông Ê-xau, anh ông. Ông ấy cũng đang tiến về phía ông, và có bốn trăm người đi cùng.”

- Gia-cóp cảm thấy rất hồi hộp cho cuộc gặp mặt sắp tới, không biết sẽ lành dữ ra sao, không biết ông anh Ê-sau có còn để tâm oán hận về những chuyện đã qua không. Cần phải cho người đi dò xét trước cho chắc ăn, ông đã cho người đi đến tận Xê-ia (Seir) nơi Ê-sau đang cư trú (xem bản đồ), một chặng đường rất xa để ra mắt anh mình.

- Một phái đoàn đông đảo cùng với rất nhiều bò lừa, chiên dê, tôi trai, tớ gái dùng để làm quà ra mắt với anh mình.

- Đoàn người sau đó đã trở về và cho biết chính Ê-sau sẽ đi đón Gia-cóp cùng với 400 người đi theo. Tin này đã khiến cho Gia-cóp vô cùng sợ hãi.

⁸ Ông Gia-cóp sợ hãi kinh hoàng. Ông chia những người đi với ông, cũng như chiên dê, bò và lạc đà ^t, đóng ở hai trại. ⁹ Ông tự nhủ: “Nếu ông Ê-xau đến đánh phá một trại, thì trại còn lại có thể thoát.” ¹⁰ Ông Gia-cóp cầu nguyện : “Lạy Thiên Chúa của tổ phụ con là ông Áp-ra-ham, Thiên Chúa của cha con là ông I-xa-ác, lạy ĐỨC CHÚA, Đáng đã phán bảo con: ‘Hãy trở về xứ sở, về với họ hàng ngươi, và Ta sẽ đối xử nhân hậu với ngươi’,

11 con bé nhỏ, đâu xứng với tất cả mọi ân huệ và tất cả lòng thành tín mà Ngài đã tỏ cho tôi tỏ Ngài đây. Thật vậy, khi qua sông Gio-đan, con chỉ có cây gậy, thế mà giờ đây đã thành ra hai trại. 12 Xin giải thoát con khỏi tay anh con, khỏi tay anh Ê-xau, vì con sợ anh ấy, sợ anh ấy đến đánh chúng con, đánh cả mẹ lẫn con.

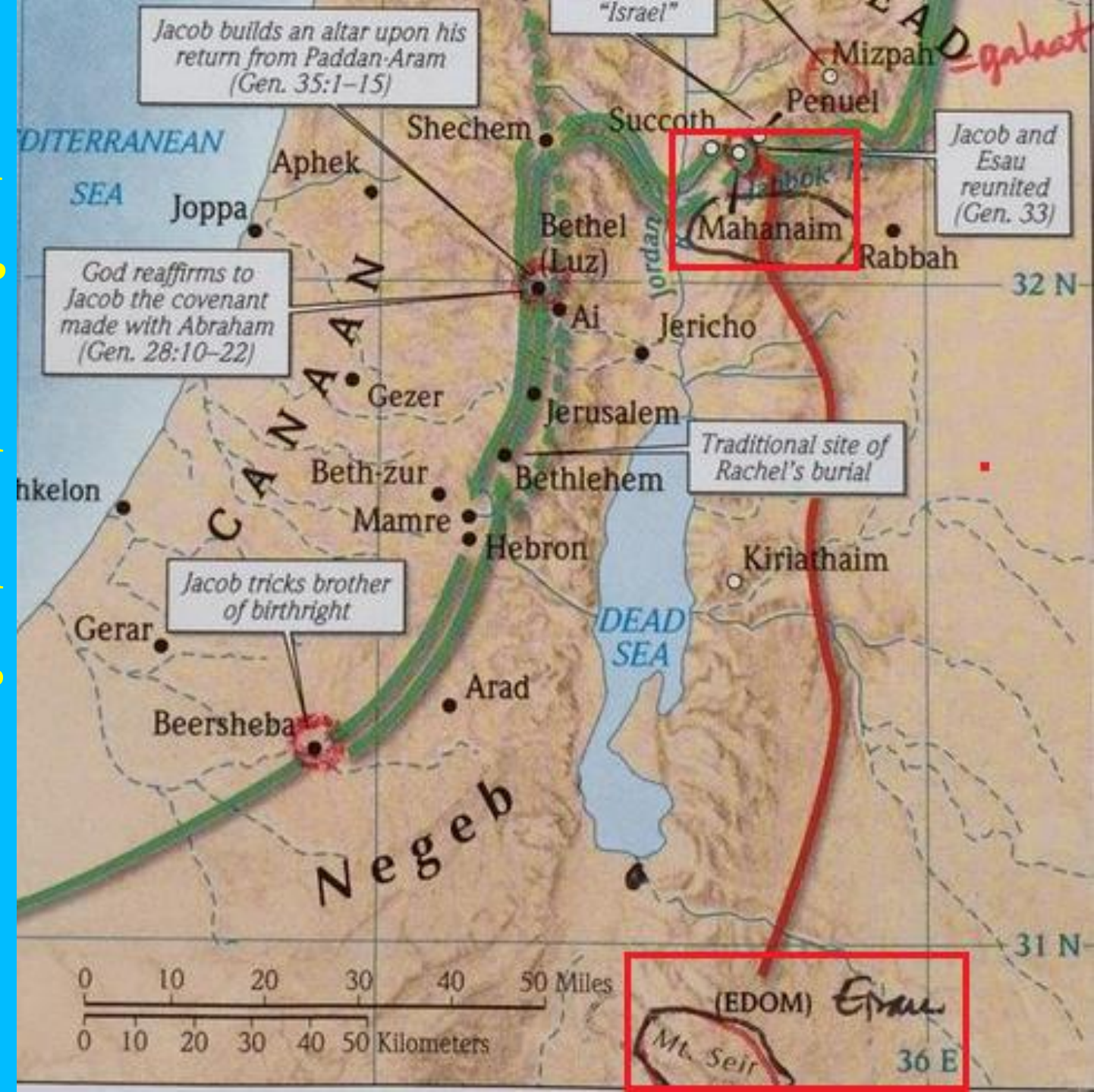
13 Chính Ngài đã phán với con: ‘Ta sẽ đối xử rất nhân hậu với ngươi, và sẽ làm cho dòng dõi ngươi nên nhiều như cát ngoài biển, không thể đếm được vì quá đông.’” 14 Ông nghỉ đêm tại đó. Rồi ông lấy một phần của cái tay ông đã làm ra, để làm tặng phẩm biếu ông Ê-xau, anh ông :¹⁵ hai trăm dê cái và hai mươi dê đực, hai trăm chiên cái và hai mươi chiên đực

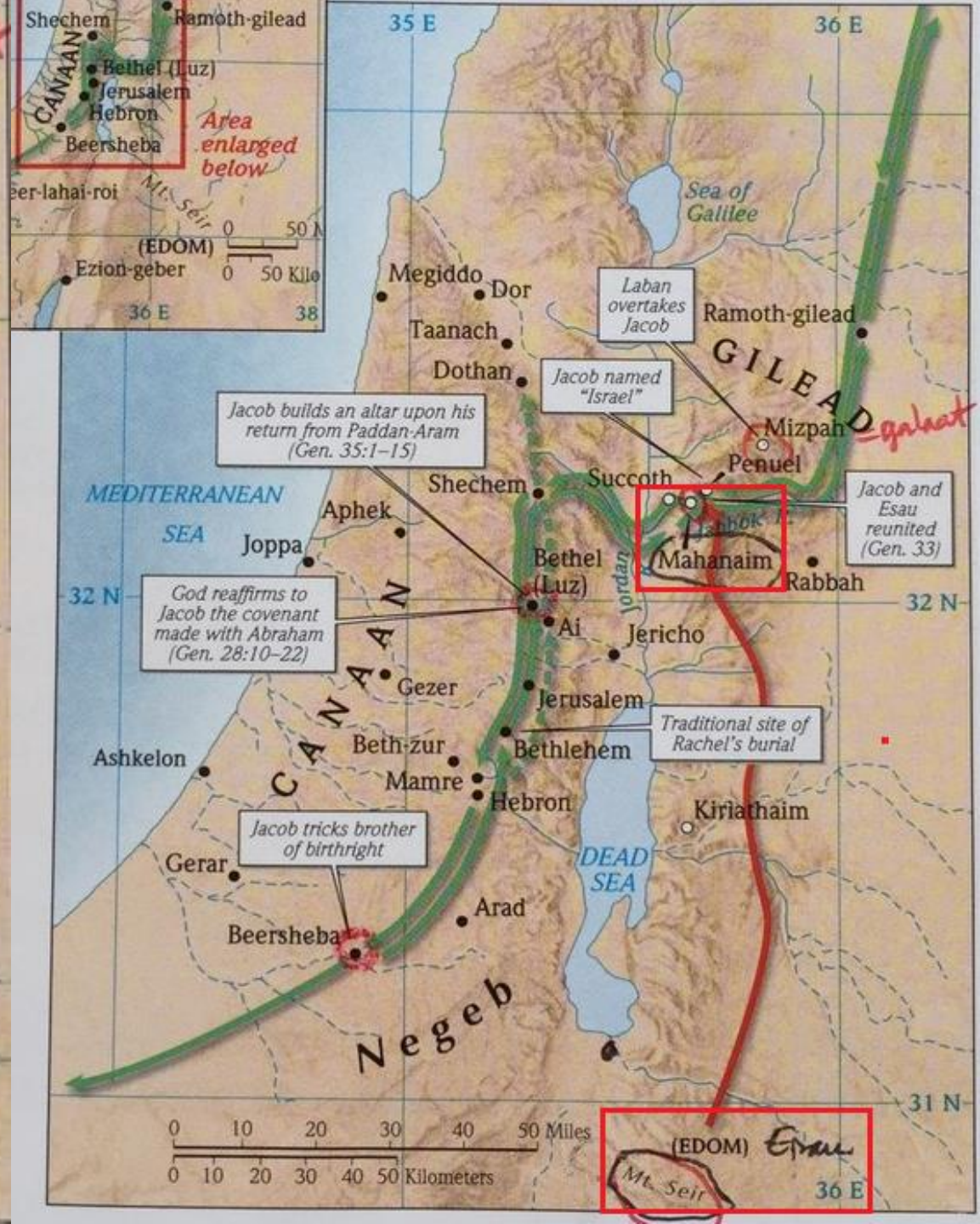
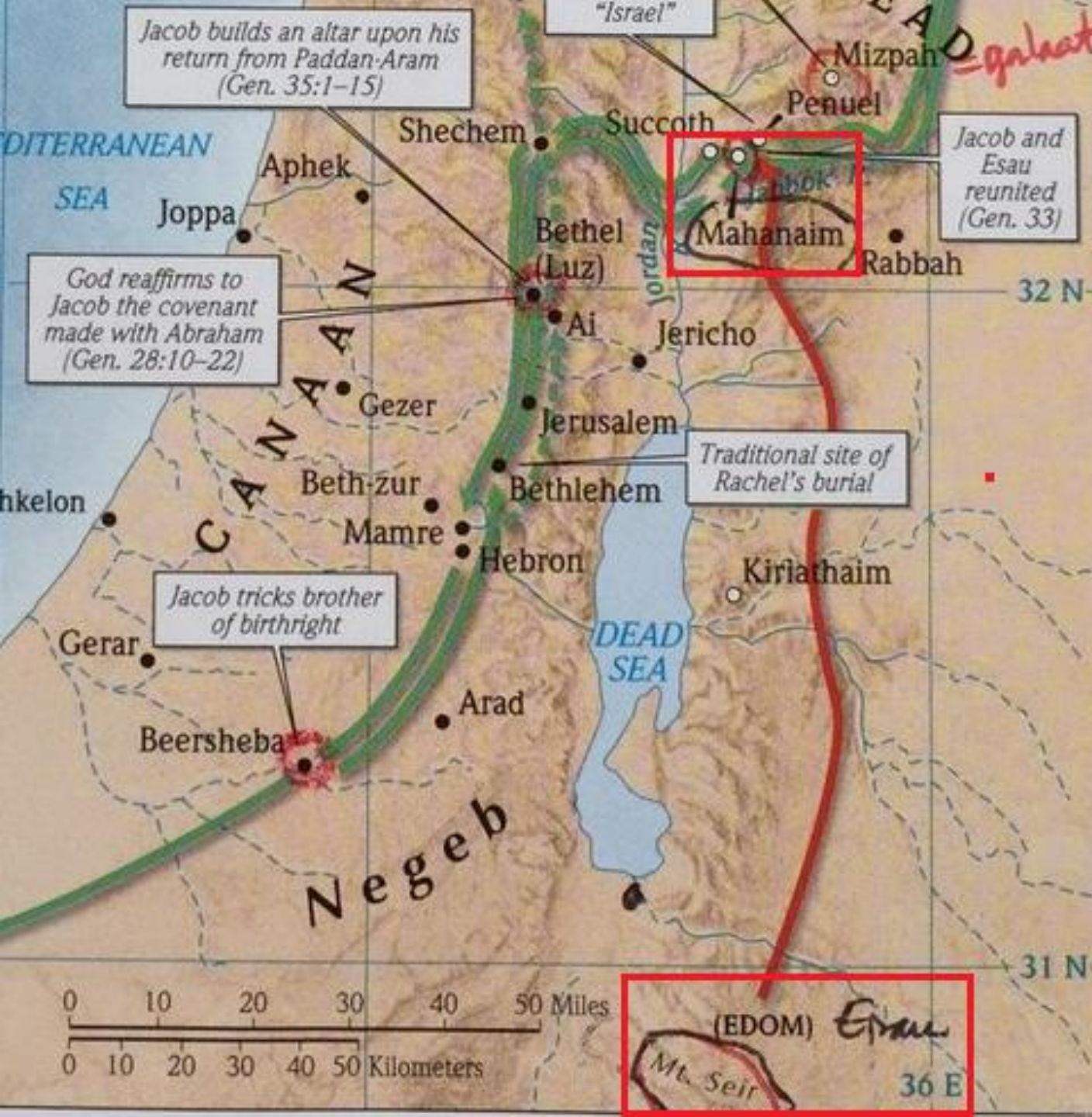
¹⁶ba mươi lạc đà cái đang cho bú và con của chúng, bốn mươi bò cái và mười bò đực, hai mươi lừa cái và mười lừa con. ¹⁷Ông giao từng đàn vật riêng rẽ cho các đầy tớ và bảo họ : “Các anh hãy đi trước tôi và để một khoảng cách giữa mỗi đàn vật.” ¹⁸Ông truyền cho người đầy tớ thứ nhất rằng : “Khi ông Ê-xau, anh tôi, gặp anh và hỏi : ‘Anh là người của ai ? Anh đi đâu ? Đàn vật đi trước anh là của ai ?’

19 thì anh trả lời : ‘Của tôi tớ ngài là ông Giacóp. Đây là tặng phẩm ông ấy gửi biếu ngài Ê-xau, còn chính ông thì đang đi đằng sau chúng tôi.’” *20* Ông cũng truyền cho người thứ hai, người thứ ba, rồi cho tất cả những người đi sau các đàn vật, rằng : “Các anh hãy dùng những lời lẽ ấy mà thưa với ông Ê-xau, khi các anh gặp ông ;

21 các anh hãy nói : ‘Tôi tớ ngài là ông Giacóp cũng đi đằng sau chúng tôi.’ Thật vậy, ông tự nhủ : ‘Ta cho tặng phẩm này đi trước để làm cho anh ấy nguôi giận ^u ; sau đó ta sẽ gặp mặt anh ấy và may ra anh ấy sẽ nể ta.’” ^v *22* Tặng phẩm đi trước, còn chính ông nghỉ lại đêm ấy trong trại.

➤ Từ Mahanaim Gia-cốp sai sứ giả đem lễ vật đi gặp Ê-xau tại đất Xê-ia=Seir thuộc lãnh thổ Ê-đôm.

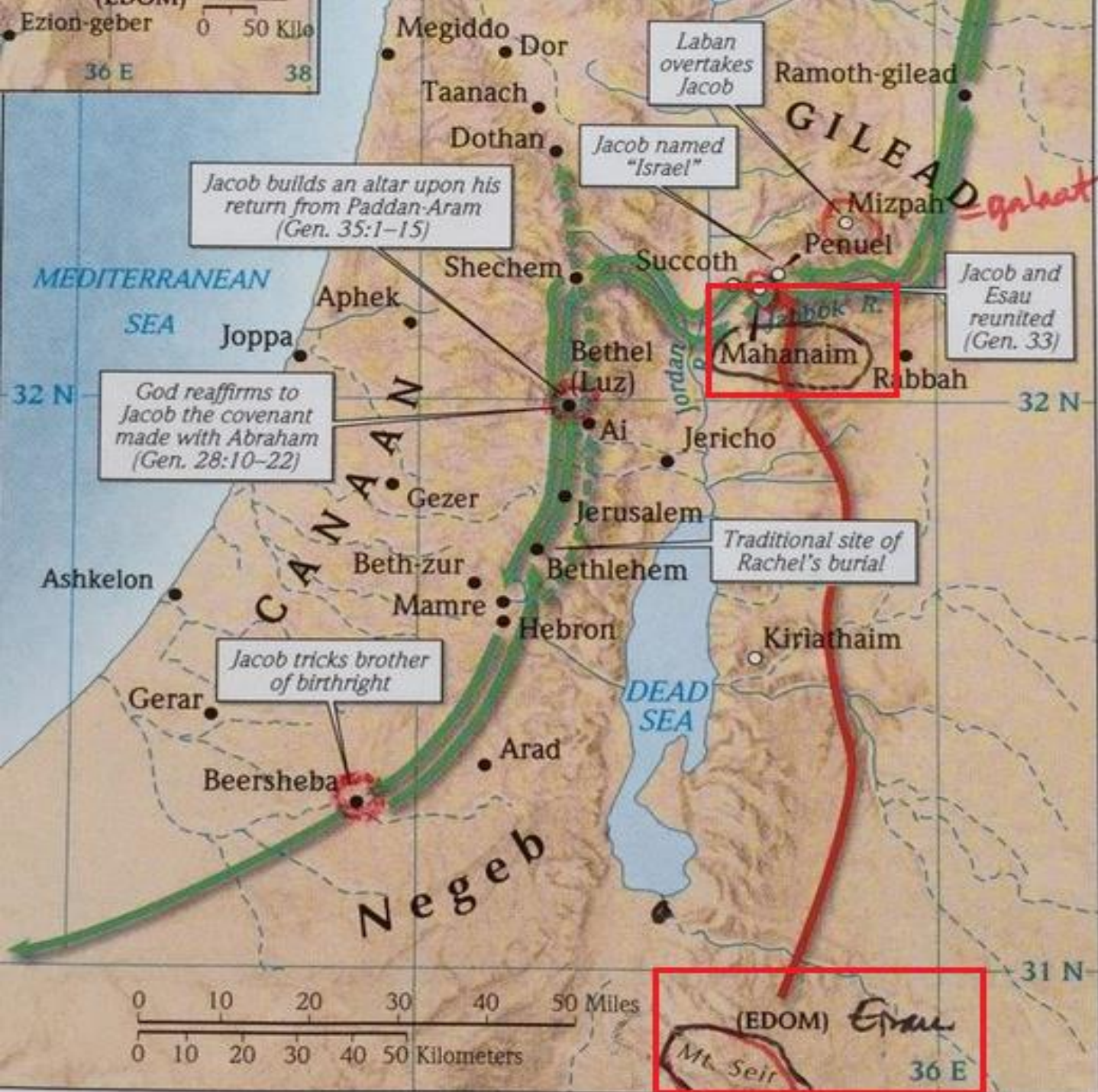
- Sứ giả trở về cho biết Ê-xau cùng với bốn trăm người đi đón Gia-cóp. Gia-cóp hết sức sợ hãi, một mặt ông cầu nguyện với Chúa, xin cho cuộc gặp mặt này được bình an. Chúa đã nhậm lời ông và hứa sẽ bảo vệ ông. Mặt khác ông chia đoàn thành hai trại đóng cách xa nhau tại một nơi gọi là Ma-kha-na-gim (Mahanaïm) vì ông nghĩ rằng nếu anh ông đến đánh phá một trại thì trại kia có thời giờ để trốn thoát.

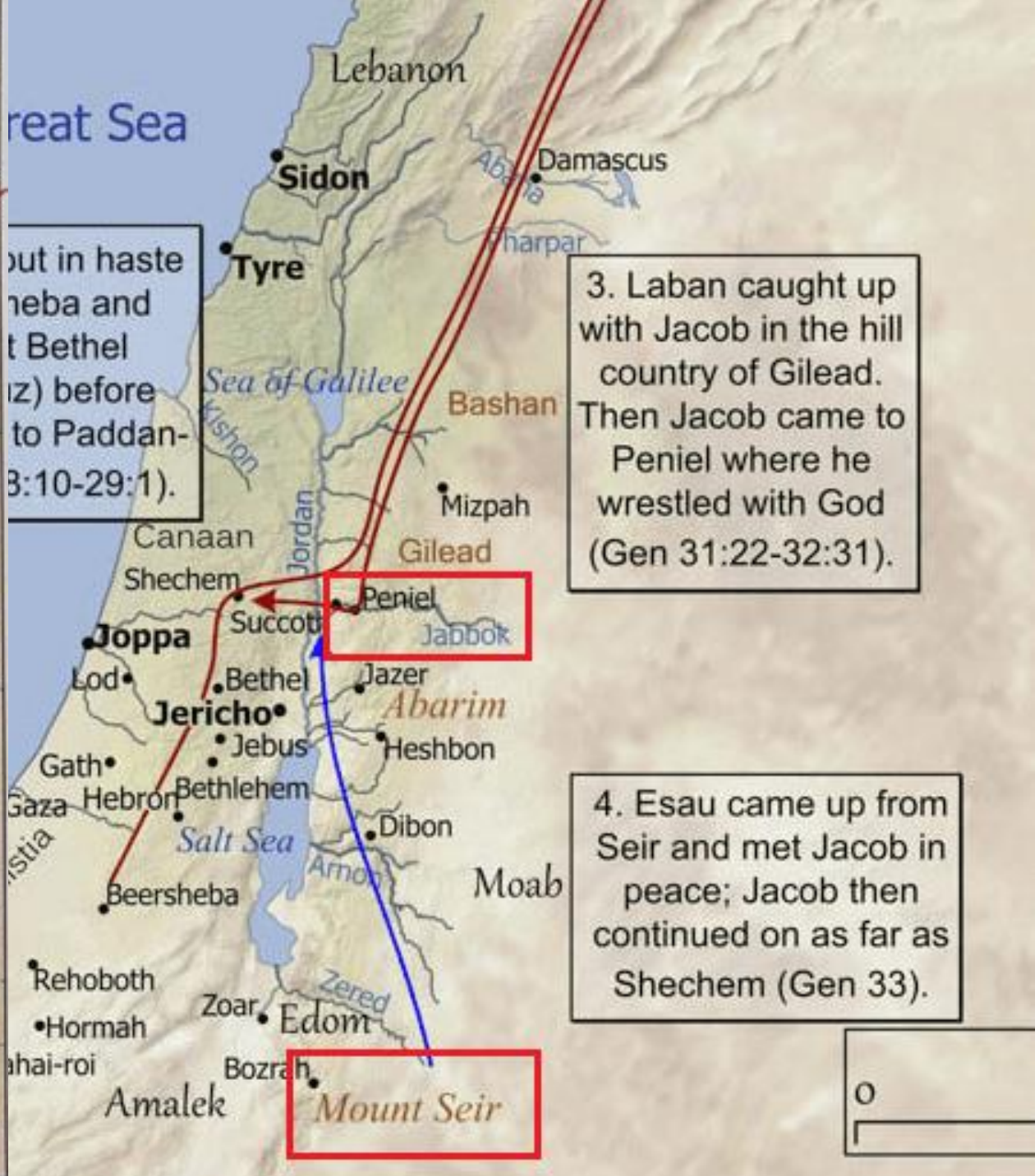
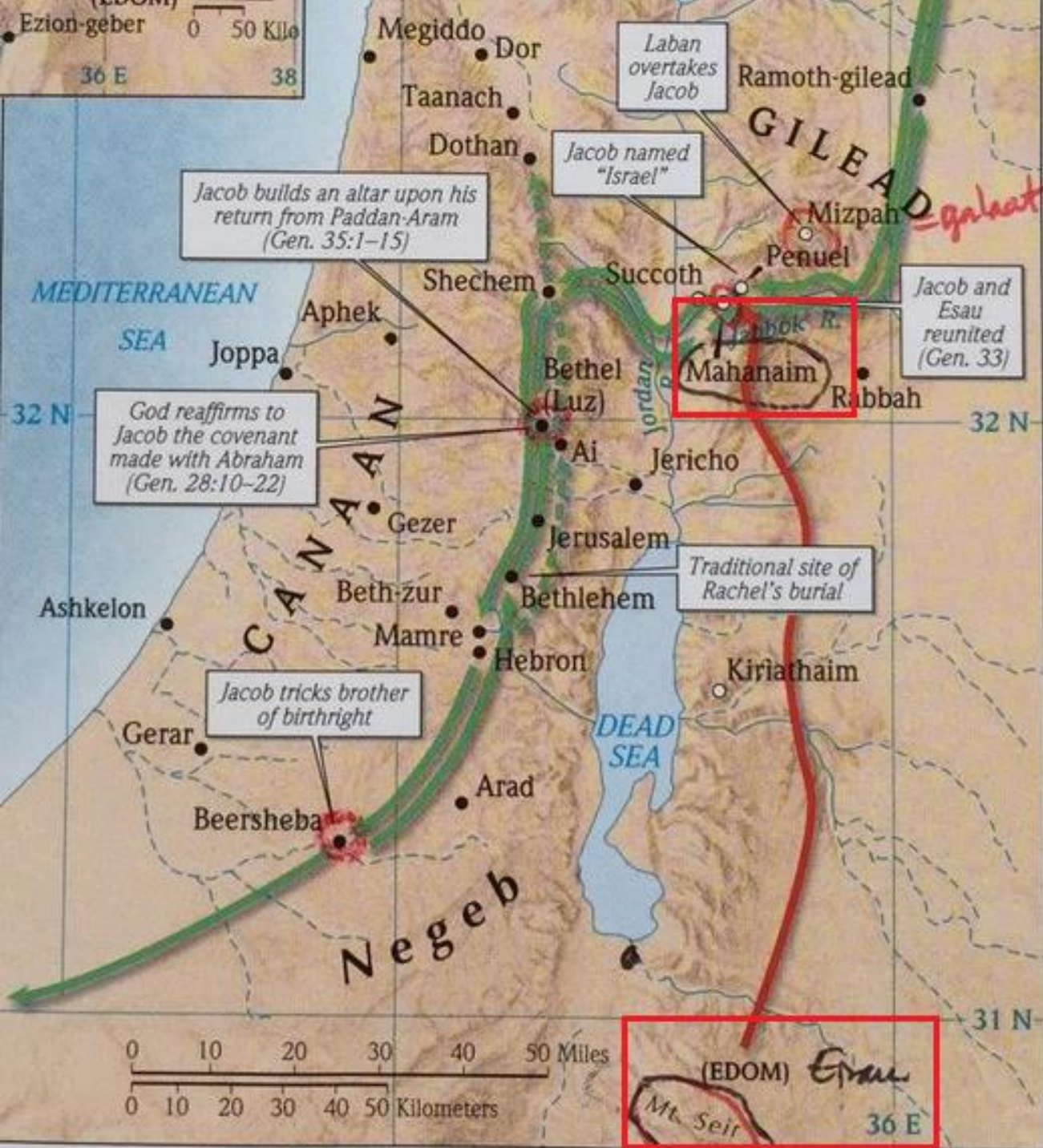
- Trại đầu tiên ông bố trí rất nhiều tài sản và của cải : 200 dê cái+20 dê đực; 200 chiên cái+20 chiên đực; 30 lạc đà cái đang cho con bú và các con của chúng; 40 bò cái+10 bò đực; 20 lừa cái+10 lừa con. Qua cách phân chia này Gia-cóp nhằm đề phòng trường hợp tệ nhất có thể xảy ra : nếu ông bị ông anh tấn công thì ít là mình cũng cứu vãn được một nửa tài sản.

- Ông giao mỗi đoàn vật cho một người coi sóc và căn dặn họ phải nói cùng một nội dung như : đây chính là những tặng vật được mang đi trước và chủ tôi sẽ đi sau. Tặng phẩm Gia-cóp cho mang đi trước còn chính ông thì nghỉ lại đêm ấy trong trại thứ hai.

3/. Vật lộn với Thiên Chúa (St 32,23-33).

*²³Đêm đó, ông Gia-cóp dậy, đem theo hai bà vợ, hai người nữ tỳ và mười một đứa con, và ông lội qua sông Giáp-bóc (**Jabbok**). ²⁴Ông đem họ theo, đưa họ qua sông, rồi đưa tài sản của ông qua. ²⁵Ông Gia-cóp ở lại một mình. Có một người ^y vật lộn ^a với ông cho đến lúc rạng đông. ²⁶Thấy không thắng được ông, người đó bèn đánh vào khớp xương hông của ông, và khớp xương hông của ông Gia-cóp bị trật đang khi ông vật lộn với người đó.*

out in haste
neba and
t Bethel
iz) before
to Paddan-
3:10-29:1).

3. Laban caught up with Jacob in the hill country of Gilead. Then Jacob came to Peniel where he wrestled with God (Gen 31:22-32:31).

4. Esau came up from Seir and met Jacob in peace; Jacob then continued on as far as Shechem (Gen 33).

²⁷Người đó nói: “Buông ta ra, vì đã rạng đông rồi.”
Nhưng ông đáp: “Tôi sẽ không buông ngài ra, nếu ngài không chúc phúc cho tôi.” ²⁸Người đó hỏi ông: “Tên người là gì?” Ông đáp: “Tên tôi là Gia-cóp.” ²⁹Người đó nói: “Người ta sẽ không gọi tên người là Gia-cóp nữa, nhưng là Ít-ra-en, vì người đã đấu với Thiên Chúa và với người ta, và người đã thắng.” ³⁰Ông Gia-cóp hỏi: “Xin cho tôi biết tên ngài.” Người đó nói: “Sao người lại hỏi tên ta?” Và người đó chúc phúc cho ông tại đây.

³¹Ông Gia-cóp đặt tên cho nơi đó là Po-nu-ên (*Peniel*), “vì –ông nói– tôi đã thấy Thiên Chúa mặt đối mặt, mà tôi đã được tha mạng.” ³²Khi mặt trời mọc, ông đi qua Po-nu-ên (*Peniel*); ông đi khập khiễng vì bị trật xương hông. ³³Bởi thế, con cái Ít-ra-en, cho đến nay, không ăn cái gân đùi ở khớp xương hông, vì người đó đã đánh vào khớp xương hông của ông Gia-cóp, vào gân đùi.

- Cuộc gặp mặt sắp tới với anh Ê-xau đã khiến cho tinh thần của Gia-cóp quá căng thẳng. Không ngủ được nên ngay trong đêm, ông đã đem theo 4 bà vợ và 11 đứa con lội qua sông Giáp-bốc (xem bản đồ) để đổi đầu với Ê-xau. Ông quá mệt mỏi nên thiếp đi và trong giấc ngủ ông đã mơ thấy một cuộc vật lộn thật sự với một người lạ và ông tin rằng đó chính là Thiên Chúa.

- Ông đã bám chặt vào Thiên Chúa và buộc Thiên Chúa phải bảo đảm phúc lành cho ông. Cuộc vật lộn tay đôi với Thiên Chúa làm cho Gia-cóp bị chấn thương.
- Ông Gia-cóp đã đặt tên cho nơi ấy là Pơ-nu-ên (Peniel) thuộc phía Nam suối Giáp-bốc và “Pơ-nu-el” có nghĩa là “mặt của Thiên Chúa”. (xem bản đồ).